

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики
та місцевого самоврядування

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-22-08, факс: 255-33-07

№ 04-14/16-1989(en)

" 11 " листопада 2016 р.

СКІЦЬКУ В.О.

Шановний Василю Олексійовичу !

У Комітеті Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування розглянуто Вашу петицію про встановлення обов'язкової вимоги щодо проходження військової служби особами чоловічої статі, які претендують на вступ на державну службу.

Перш за все звертаємо увагу на те, що виходячи з положень частин десятої та одинадцятої статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» електронна петиція, адресована, зокрема, Верховній Раді України, яка у строк не більше трьох місяців з дня її оприлюднення набрала менш як 25000 підписів громадян на її підтримку, після завершення строку збору підписів розглядається як звернення громадян відповідно до цього Закону.

Таким чином, виходячи з вищезазначеного та враховуючи, що на підтримку Вашої петиції за період з 15 грудня 2015 року по 15 березня 2016 року було подано 2 підписи, петицію розглянуто як звернення громадянина.

По суті порушеного Вами питання зазначаємо про таке.

Згідно із частиною першою статті 2 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (далі – Закон) військова служба є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком осіб, пов'язаних з обороною України, її незалежності та територіальної цілісності. Саме тому, що військова служба класифікується як вид державної служби, час її проходження згідно з цією ж частиною вказаної статті Закону зараховується, зокрема, до стажу державної служби.

Разом з тим в контексті Вашої пропозиції треба враховувати, що статтею 17 Закону передбачена низка обставин, за яких передбачається відстрочка від призову на строкову військову службу, а саме: за сімейними

обставинами (наприклад, наявність: непрацездатних батьків або осіб, над якими призовник здійснює опіку чи піклування; неповнолітніх або непрацездатних рідних, якщо вони не мають інших працездатних осіб, крім призовника, зобов'язаних їх утримувати; дитини, яка виховується без матері; двох і більше дітей, дитини-інваліда; дружини-інваліда або вагітної дружини і т.ін.), за станом здоров'я, для здобуття освіти та продовження професійної діяльності.

Також зауважуємо, що призовна комісія може прийняти рішення про надання призовнику відстрочки від призову на строкову військову службу за сімейними обставинами, не зважаючи на небажання призовника нею скористатися, виходячи з того, що його призов може суттєво погіршити матеріальне становище осіб, яких відповідно до законодавства він повинен утримувати.

Крім того, згідно із статтею 18 Закону підлягають звільненню від призову на строкову військову службу громадяни України, які, зокрема, визнані за станом здоров'я непридатними до військової служби.

Таким чином Ваша пропозиція передбачає позбавлення громадян чоловічої статі, які тимчасово позбавлені права на проходження військової служби або загалом є непридатними до неї, проте цілком спроможні за станом здоров'я та діловими якостями професійно забезпечувати виконання функцій, які покладено на відповідний державний орган, права на державну службу.

З цього приводу звертаємо Вашу увагу на припис статті 38 Конституції України, який є одночасно правовим принципом державної служби, щодо гарантування рівного права доступу до державної служби для усіх громадян України. При цьому згідно з пунктом 7 статті 4 Закону України «Про державну службу» від 10.12.2015 № 889-VIII забороняються будь-які форми та прояви дискримінації, необґрунтовані обмеження або надання необґрунтованих переваг певним категоріям громадян під час вступу на державну службу та її проходження.

Також зауважуємо, що вимоги вказаної конституційної норми відповідають:

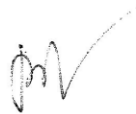
по-перше, вимогам Міжнародного пакту про громадянські і політичні права від 16.12.1966 р. (ратифікований Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII від 19.10.73), статтею 25 якого передбачено, що кожен громадянин повинен мати без будь-якої дискримінації та без необґрунтованих обмежень право і можливість допускатися у своїй країні на загальних умовах рівності до державної служби.

по-друге, змісту Конвенції Міжнародної організації праці «Про дискримінацію в галузі праці та занять» № 111 від 25.06.1958, яка забороняє дискримінацію в галузі праці та зайнятості. Виходячи з положень статті 1 цієї Конвенції термін "дискримінація" охоплює будь-яке розрізнення, недопущення або перевагу, що призводить до знищення або порушення рівності можливостей чи поведіння в галузі праці та занять.

Таким чином, підсумовуючи викладені аргументи, не можемо підтримати порушену у петиції пропозицію з огляду на дискримінаційні ознаки встановлення запропонованого Вами обмеження щодо вступу на державну службу. Водночас розуміючи та підтримуючи патріотичну спрямованість запропонованого обмеження, дозвольте висловити вдячність за активну громадянську позицію, небайдужість до процесів, які відбуваються у державі та суспільстві, прагнення до «очищення» апарату державних органів та вдосконалення законодавства у сфері державної служби.

З повагою

Голова Комітету

С. ВЛАСЕНКО